

A tiszta szó költőjére emlékeztek - Emléktáblát kapott szülőfalujában Kecskés Béla

[Kárpátalja](#) | 2021. 08. 06.

Beregsom könyvtárának falán Sütő Kálmán mellett immáron a település másik neves szülöttének, Kecskés Béla pedagógusnak, költőnek is emléktábla őrzi nevét. Fotó: Kovács Erzsébet

Beregsom könyvtárának falán Sütő Kálmán mellett immáron a település másik neves szülöttének, Kecskés Béla pedagógusnak, költőnek is emléktábla őrzi nevét, jelezve, hogy az utókor megbecsüli munkásságukat, tovább őrzi és örökíti hagyatékukat. Az emléktáblát – melynek bronz domborműve ugyanannak a Lengyel Tibor nyíregyházi szobrászművésznek az alkotása, aki a Sütő Kálmánét is készítette – a Beregszászért Alapítvány ajándékozta a településnek.

A családi ünnepség vendégeit Popovics Nikoletta könyvtáros üdvözölte, majd ismertette Kecskés Béla életútját, aki augusztus 7-én lett volna 80 éves, de sajnos már közel negyedszázada elköltözött az élők sorából. Beregsom híen őrzi neves fiainak emlékét. 2006-ban a MÉKK és az Együtt baráti köre, valamint Deme Ibolya akkori könyvtáros kezdeményezésére létrehozták a Somi Irodalmárok Emlékmúzeumát, amelyben a Sütő Kálmán, Kecskés Béla, Balogh Balázs, Somi Nagy Zoltán munkásságához fűződő dokumentumokat, tárgyi emlékeket őrzik. A könyvtáros arról is tájékoztatott, hogy évente szavalóversenyt szerveznek, ahol a jelentkezők Kecskés Béla és Sütő Kálmán verseit adják elő. Ezúttal pedig Demeter Csenge és Nagy Karolina mondott el egy-egy Kecskés-verset.

A kárpátaljai magyar kultúra egyik formálójára emlékezünk ma, aki nemcsak költőként, de pedagógusként is arra törekedett, hogy átörökítse a magyar irodalmat, a magyar történelmet, a

magyar kultúrát, fogalmazott köszöntőjében Hajgató Tamás, Magyarország Beregszászi Konzulátusának konzulja. A diplomata annak a reményének adott hangot, hogy a jövőben is lesznek a falunak olyan szülöttei, akik megőrzik és továbbörökítik kultúránkat, anyanyelvünket, hogy a következő ezer esztendőben is hangozzék itt a magyar szó.

Jakab Attila református lelkész arra hívta fel a figyelmet, hogy nem keseregni, nem panaszkodni kell, hisz a jövő nem a veszteségek számbavételében van, hanem imádkozni kell, szoros kapcsolatban lenni Istennel, hisz az ő kezében van a sorsunk. A történelem számtalanszor bebizonyította, hogy ahol kapcsolat van Istennel, ott fejlődés is van. Fontosak az emlékek, kellenek az emléktáblák, de fontosabb, hogy az ő örökségüket tovább vigyük. Ne csak legyünk ezen a világon Isten kegyelméből, de tennünk is kell magunkért, a másikért, a nemzetért, a megmaradásért, hangsúlyozta a tiszteletes.

Hála Istennek, vagyunk, akik ápoljuk Kecskés Béla emlékét, gondozzuk szellemi hagyatékát, kezdte beszédét a MÉKK elnöke. 2006-ban az iskola falán állítottunk emléket a vérbeli pedagógusnak. Kecskés Béla a múlt század hatvanas éveiben a kezdő irodalmárok tanítómestere volt, emlékezett vissza Dupka György, aki felidézte a személyes találkozások, baráti beszélgetések emlékét is, beszélt az első szamizdat folyóirat, az Együtt indításáról, melynek bölcsőjét Kecskés Béla is ringatta, illetve szolt arról is, miért írt keveset, miért hallgatott hosszú éveken át a költő: mert a szívből jövő magyar szót nem fogadta szívesen az akkori hatalom, ő pedig nem akart a pártot dicsőítő udvari költővé válni. Más fegyvere nem volt, csak a csönd, ám a csönd is lehet éles fegyver, az ellenállás kifejezője. Ő ezzel határolta el magát az akkori parancsuralmi rendszertől. Csak az enyhülést hozó gorbacsovi „glasznosztj” idejében szólalt meg újra. Versei a Kárpátaljai Magyar Művelődési Intézet (KMMI) oldalán fent vannak a világhálón, s azokat bizony ma is sokan olvassák, ami azt bizonyítja, hogy a költő nem halt meg. Az emlékezet tüzét pedig a somiak is táplálják, fogalmazott Dupka György.

Kecskés Béla a mi sorsunkat a mi nyelvünkön beszélte ki, fogalmazott a pályatárs, Nagy Zoltán Mihály József Attila-díjas író, költő. Ő ma is az értékrend megőrzésére biztat. Versei bizonyítják, hogy akart és tudott hinni abban, hogy hulljon bármilyen mélyre az értéket közvetítő szó, az képes kicsírázni és lombot hozni. Kecskés Béla a tiszta szó költője volt, az ő szava nem üres fecsegés, fogalmazott Nagy Zoltán Mihály. Aki hitet tett amellet, hogy a költő szava ma is bátorít, ma is erőt ad a kárpátaljai magyarságnak, amikor anyanyelvünk korlátozására, nemzeti létünk elsorvasztására irányuló galád törekvések zajlanak. Arra is felhívta a figyelmet, hogy a mi feladatunk emlékezni és emlékeztetni azokra a kiválóságokra, akik gazdagították a magyar kultúrát.

Hasonló gondolatokat fogalmazott meg levelében Dalmay Árpád, a Beregszászért Alapítvány elnöke is: „Fogadják szeretettel alapítványunk ajándékát, őrizzék a falu híres szülötteinek emlékét, ne hagyják feledésbe merülni a magyar múltat, mert csak így lesz magyar jövőjük is. Különösen fontos, hogy a fiatalabb nemzedékek megismerjék azokat az értékeket, amelyeket e község nagyjai, de más lakosai is megteremtettek, folytassák a hagyományt, tartsák meg magyar azonosság tudatukat, legyenek büszkék a múltra, építsék a jelent és a jövőt!”

Kecskés Béla „élete végéig azon dolgozott, hogy az itteni értékeket ápolja, gyarapítsa, a magyar nyelv szépségeit megismertesse és annak szeretetét átadja másoknak. Hisszük, hogy munkája sokakra van hatással, és a kárpátaljai írók, költők, pedagógusok és a kulturális élet szereplőinek erőfeszítésével Kárpátalja továbbra is otthona marad nyelvünknek és nemzetünknek” – fogalmazta meg levelben gondolatait Kecskés Béla özvegye és gyermekei.

A megemlékezés végén Nagy Zoltán Mihály és Dupka György leleplezte az emléktáblát, a résztvevők pedig elhelyezték a tisztelet koszorúit.

Kovács Erzsébet